

Det Tillæg i Skat til Erhvervskommunen, som paalægges en skattepligtig i Henhold til ovenstaaende, maa dog ikke paalægges ham med saa stort et Beløb, at den samlede personlige Kommuneskat, som han skal udrede i Erhvervskommunen og Opholdskommunen af den fra Erhvervskommunen hidrørende Indtægt, derved bringes op til et højere Beløb end det, som vilde blive ham paalignet ved Beskatning af samme Indtægt med Erhvervskommunens Ligningsprocent med eventuelt Tillæg efter nærværende Paragrafs 2det Stykke, for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende det Beløb, som disse Kommuner faste Beboere svarer i Skat af en tilsvarende Indkomst.

De kommunale Skatter, der udskrives i Henhold til denne Lov, opkræves og inddrives efter de for kommunale Skatter og Afgifter i Almindelighed fastsatte Regler og med samme Fortrinsret.

De efter den bestaaende Lovgivning gældende Bestemmelser vedrørende Ejendomsskatternes Fiksering, Forholdet mellem Hartkornsskatterne og Ejendomsskylden og mellem Ejendomsskatter og personlige Skatter, Skatteudskrivningens Størrelse, Afholdelse af Skattevalg, Fradrag for Erhvervsskatten m. m. kommer ikke til Anvendelse paa de Skatter, som udskrives i Henhold til denne Lov.

§ 7.

Saaframt det i en Kommune i Medfør af § 6 i Skatteaarene 1916—1917 og 1917—1918 opkrævede Tillæg til Formueskatten til Staten overstiger det Beløb, som udkræves til Dækning af Kommunens Udgifter som Følge af de foreliggende overordentlige Forhold, føres det overskydende Beløb til Afdrag i den paa Statskassen fallende Andel af disse Udgifter, saaledes at et eventuelt Overskud herefter indbetales i Statskassen. Indenrigsministeren afgør i Tvivlstilfælde, hvilke kommunale Udgifter der kan anses som hidrørende fra de foreliggende overordentlige Forhold.

§ 8.

Den, som i Henhold til de gældende Regler for den kommunale Beskatning paa Grund af fast Ophold, der er en umiddelbar Fortsættelse af tidligere skattepligtigt Ophold, er bleven skattepligtig i Skatteaaret 1915—1916 til en Kommune her i Landet, kan ikke ved Flytning i nævnte Skatteaar til en anden Kommune, i hvilken han ansættes til en lavere personlig Kommuneskat, opnaa at komme til at betale et mindre Beløb i personlig Kommuneskat i Skatteaarene 1915—1916, 1916—1917 og 1917—1918 end det Beløb, som han vilde komme til at betale i Fraflytningskommunen, hvis han vedblivende havde haft skattepligtigt Ophold i denne. Det Forskelsbeløb, som fremkommer mellem det paalignede Skattebidrag i Fraflytningskommunen og Tilflytningskommunen, skal han være pligtig at svare i Skat til Fraflytningskommunen. En tilsvarende Regel gælder for den skattepligtige, som i Skatteaaret 1916—1917 eller i Skatteaaret 1917—1918 fraflytter en Kommune, i hvilken han havde skattepligtigt Ophold i hele Skatteaaret 1915—1916. Han skal da svare Forskelskat til Fraflytningskommunen henholdsvis i Skatteaarene 1916—1917 og 1917—1918 og i Skatteaaret 1917—1918.

Saaframt en skattepligtig, uden at være fraflyttet Kommunen, i en Del af Skatteaarene 1915—1916, 1916—1917 og 1917—1918 tillige har haft fast Ophold i en anden Kommune og dér er bleven ansat til lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, er den Kommune, i hvilken han er ansat til det højeste Skattebidrag, berettiget til Forskelsbeløbet efter de ovenstaaende Regler.

Saaframt en skattepligtig, der falder ind under ovenstaaende Bestemmelser, ansættes til Erhvervsskat i Fraflytningskommunen, skal den Del af Erhvervsskatten,